

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Μεταμόρφωση
Αριθμός Άδειας
154

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Αριθμός Φύλλου 30 – Τρίμηνη Έκδοση της Ένωσης Αποφοίτων της Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου
ISSN 1790-9864 Δεκέμβριος – Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2014

Τ.Θ. 52057 – Μεταμόρφωση Αττικής, Τ.Τ. 14401

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἐμεῖς

Του Σεβ. Μητροπολίτου Ηλείας κ. Γερμανού

Αγαπητοί μου, Παλαιοί και Νεώτεροι συσπουδασταί τῆς παλαιάτου και ἐνδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κορίνθου.

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας 750 χρόνια πρὸ Χριστοῦ εἶχε προφητεύσει: «Ἴδού ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθαίου Α' 23).

Εἶναι τοῦτο τὸ θαυμαστὸ καὶ σωτήριο γεγονός πού ἐορτάζουμε κάθε χρόνο τὰ Χριστούγεννα. Δηλαδή ὅτι ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ ἐν Βηθλεέμ τῇ Πόλει ἐγεννήθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός· ὅτι τὰ Χριστούγεννα πραγματοποιεῖται ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ στὴν Εὐα· ὅτι ἐξ αὐτῆς θὰ γεννηθῆ Ἐκεῖνος πού θὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ σατανᾶ, θὰ καταργήσῃ τὸν θάνατον καὶ θὰ χάρισις εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τὴν ζωὴν. Αὐτός, δέ, εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ», πού σημαίνει «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Γιατί οὔτε ἀνθρωπος οὔτε ἄγγελος ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος, παρὰ μόνον ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Ἔτσι, «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρό-

«Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ», Μιχ. Αβράμη, πρῶτες 10ετίες 17ου αι.

νου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ὑπὸ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους δηλαδή, ἵνα τὴν νόθεσίαν ἀπολαύωμεν» (Γαλάτας Δ' 4-5).

Ὅμως, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, τὸ γεγονός ὅτι ἐγεννήθη ὁ Χριστός καὶ εἶναι μαζί μας ὡς Σωτήρας καὶ Λυτρωτὴς μας, ὡς φίλος μας καὶ ἀδελφός μας καὶ ἐπομένως ὅτι ἐμεῖς οἱ ἀνθρωποὶ ἐγίναμε ἀδελφοὶ Του καὶ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ

χάριν, σημαίνει πολλά για μᾶς και μᾶς υποχρεώνει περισσότερο.

Πρώτον. Ἐφ' ὅσον ὁ Θεός εἶναι μαζὶ μας, ἡ ἰδική μας συμπεριφορά πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε καὶ παντοῦ σ' ὅλες μας τίς ἐκδηλώσεις ἀνάλογη. Μᾶς ἔχει τοῦτο ἐπισημάνει ὁ ἴδιος ὁ Θεός· πρὸς τὸν Μωυσῆ στό ὄραμα τῆς βάρτου καὶ στό ὄρος Σινᾶ διὰ νὰ παραλάβῃ τίς Πλάκες τῆς Διαθήκης (Ἔξοδος Γ' 1-6, ΙΘ' 1-24), πρὸς τὸν Προφήτην Ἡλίαν (Γ' Βασιλειῶν ΙΘ' 8-9), ὁ Θεάνθρωπος στήν ἐπί τοῦ Ὅρους ὀμιλίαν του (Ματθαίου Ε' 48), ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς ὅλους μας (Α' Κορινθίους ΙΑ' 28-32).

Δεύτερον. Ἐφ' ὅσον ἐγίναμε παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἄρα καὶ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του, πρέπει νὰ φανοῦμε ἄξιοι τῆς κληρονομίας αὐτῆς καὶ νὰ ἐργασθοῦμε, εἴτε εἴμεθα κληρικοί εἴτε λαϊκοί, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν δωρεάν πού ἐλάβομεν διὰ τοῦ ἁγίου βα-

πτίσματος καὶ τοῦ ἁγίου χρίσματος, ἀφ' ἑτέρου δέ νὰ καταστήσουμε καὶ ὅλους τοὺς συναθρώπους μας μετόχους αὐτῆς.

Τρίτον. Ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ Σαρκωθέντος προαιωνίου Λόγου τοῦ Θεοῦ ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἐγίναμε κατὰ χάριν παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ μεταξύ μας ἀδελφοί, ὡς ἀδελφούς πρέπει νὰ θεωροῦμε καὶ ὅλους τοὺς συναθρώπους μας ὅπου γῆς καὶ μέ ἀδελφική ἀγάπη νὰ συμπεριφερόμεθα πρὸς αὐτούς. Μᾶς ἐδίδαξε τοῦτο καὶ πάλιν ὁ Θεάνθρωπος: «*Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις*» (Ἰωάννου ΙΓ' 35).

Τέταρτον. Ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐγένεν ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι καὶ στίς μεγαλύτερες δυσκολίες στήν ζωὴ καὶ στοὺς πιό μεγάλους πειρασμούς πρέπει νὰ μὴν τὰ

χάνουμε, ἀλλὰ νὰ ἐμπιστευόμεθα τὸν ἑαυτό μας στὸν Θεάνθρωπον καὶ νὰ ἀγωνιζόμεθα συνεχῶς στήν ζωὴ μέ βοηθὸν τὸν Σαρκωθέντα Κύριον. Λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σ' ὅλους μας: «*Εἰ ὁ Θεός ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;*» Ἀσφαλῶς ΟΥΔΕΙΣ. Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «*Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἀφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σύν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;*» (Ρωμαίους Η' 31-39).

Ἀγαπητοί μου, ἂν αὐτὰ τὰ μηνύματα κάνουμε πραγματικότητα στήν ζωὴ μας, τότε θὰ ἐπικρατήσῃ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἀναγέννησι τοῦ καθενὸς μας, οἰκογενειακὴ χαρὰ καὶ προκοπή.

Σᾶς τό εὐχομαι ὀλόψυχα γιὰ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καὶ στήν αἰωνιότητα. ΑΜΗΝ. ☉

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Τατοῦ 121, Μεταμόρφωση Αττικής,
Τ.Κ. 14452
Fax: 210 28 19 550
e-mail: mkal8645@gmail.com
www.eaesk.gr
ΤΑΧ. ΘΥΡ.: 52057, Τ.Κ. 14401

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Ἐνωσις Αποφοιτῶν Εκκλ. Σχ. Κορίνθου

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Μιχάλης Καλλιάρης, τηλ.: 6944 24 30 41

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.

Αριθμός φύλλου 30
Δεκέμβριος – Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2014

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Επειδὴ πολλὰ μέλη
τῆς Ἐνώσης ἐστειλαν
συνεργασίες πολυσέλιδες,
που εἶναι πολὺ δύσκολο
νὰ δημοσιευτοῦν
στον περιορισμένο χώρο
τῆς εφημερίδας μας,
σας παρακαλοῦμε
νὰ τηρεῖτε τὸν περιορισμό
των 400 λέξεων
που ἔχει οριστεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχή.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Η ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟ
ΠΟΡΟ ΕΧΕΙ ΤΙΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ.
ΤΟ ΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΘΕΡΜΩΣ
ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΕΙΛΕΤΕ
ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ.
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

Το Δ.Σ. εύχεται σ' εσάς
και στις οικογένειές σας

Καλά Χριστούγεννα
&
ευτυχές το νέο έτος

Το μήνυμα της χριστουγεννιάτικης φάτνης

Του Γιώργου Φωτόπουλου

«Άχρονος Υιός, εκ Παρθένου εγεννήθη Ο πλάστης των απάντων εν φάτνη κατεκλίθη».

(Υμνος Ρωμανού του Μελωδού)

Ενα «σεσιγημένο» μυστήριο παραμένει η ενανθρώπιση του Θεού. Ήρθε όμως «το πλήρωμα του χρόνου» και λύθηκε η σιγή. Δε λύθηκε σε καλλιμάριμα μέγαρα και σε φυτόλουστες αίθουσες, αλλά μέσα σε μια φάτνη. Τη φάτνη πρόσφερε η γη μας για κατάλυμα του Δημιουργού της, αυτή μόνο είχε διαθέσιμη η ανθρωπότητα για να υποδεχθεί τον Σωτήρα της. Αυτή χώρεσε τον Αχώρητο.

Αν σκύψουμε πάνω στη φάτνη, αν με δέος αντικρίσουμε το «εσπαργανωμένο βρέφος», τότε θα νιώσουμε «το ενδιαφέρον του Θεού για τον άνθρωπο, την αδιαφορία του ανθρώπου για τον Θεό».

Η γιορταστική ατμόσφαιρα των Χριστουγέννων μάς παρσύρει, ώστε να βλέπουμε κάτι σαν ειδυλλιακό; Την υμνωδία των αγγέλων, το άστρο στα ουράνια, τα δώρα των μάγων. Όμως όλα αυτά δεν ήταν καθόλου ειδυλλιακά για τον Νεογέννητο Κύριο. Η φάτνη δείχνει το αφιλόξενο της γης μας στον λαμπρότερο επισκέπτη της. Η προσκύνηση των βοσκών τονίζει την αδιαφορία και την εχθρότητα των ισχυρών της γης στο πρόσωπό Του.

Τι έχει όμως να πει η φάτνη στον σημερινό άνθρωπο; Στους άπληστους ανθρώπους των αγορών, που σαν βδέλλες πίνουν το αίμα των απλοϊκών ανθρώπων, δε θα πει τίποτα. Ούτε στις πολιτικές βδέλλες, τις χθεσινές, που έφεραν την πατρίδα μας σε αδιέξοδο, και στις τωρινές, που αφειδώς περικόπτουν μισθούς και συντάξεις, χωρίς να θίγουν τον δικό τους κορβανά. Για τους απλοϊκούς ανθρώπους, η φάτνη ανταποκρίνεται στον πόθο της γαλήνης που τόσο βαθιά αναμοχλεύει τις καρδιές μας. Το μήνυμα της φάτνης είναι μια «άγκυρα ελπίδας» που πρέπει να είναι πάντα μέσα στο πέλαγος της φουρτουνιασμένης εποχής μας.

Σκληρές μέρες περνάμε! Δεν πρέπει όμως να καμφθούμε. Ακόμα δε κι αν γονατίσουμε ή και πέσουμε, θα πρέπει να προσπαθήσουμε ώστε να ξανασηκωθούμε και να παλέψουμε... Θα νικήσουμε! Βλέποντας γύρω μας αξιοθαύμαστες πρωτοβουλίες εξυπηρέτησης συνανθρώπων μας, αναπτρώνεται το ηθικό μας. Η εθελοντική κοινωνική αλληλεγγύη, είτε ατομική με τη βοήθεια χορηγών, είτε με τη συνεργασία

των Δήμων, κυρίως δε και της πρωτοστατούσης μεταξύ αυτών Εκκλησίας, είναι εντυπωσιακή.

Σε τέτοιες σκληρές μέρες, ακούγεται περισσότερο του αγγέλου η φωνή: «*Ιδοὺ ευαγγελίζομαι υμῖν χαρὰν μεγάλην. Ὅτι ἐτέχθη υμῖν σήμερον Σωτήρ...*».

Και αν σταθούμε πιστοί, αν αντλήσουμε πολύτιμα διδάγματα, κάνοντας αναδρομή στην Ιστορία του τόπου μας, αν ψωμίσουμε τον συνάνθρωπό μας με το πενιχρό υστέρημά μας αυτές τις ημέρες, αν της σωτηρίας αυτής το μήνυμα το φέρουμε στον διπλανό μας, τότε τα φετινά Χριστούγεννα θα είναι τα πιο ευτυχισμένα που ζήσαμε ως τώρα και η Πρωτοχρονιά μας με τις καλύτερες ελπίδες.

Αυτό ευχόμαστε σε όλους... ☉

Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε και στην εφημερίδα «Η Φωνή της Δέλας» της Ένωσης Γαβριωτών Ναυπακτίας.

«Τα Κάλαντα», Ν. Λύτρα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. της Ένωσης Αποφοίτων Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου

A) ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ ΟΤΙ: Το Σάββατο 8 Φεβρουαρίου 2014 θα γίνει η ετήσια συνάντηση των αποφοίτων στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου για την τέλεση της καθιερωμένης Θείας Λειτουργίας και του μνημοσύνου των αποβιωσάντων καθηγητών και μαθητών της Σχολής και για την κοπή της πίτας.

B) ΚΑΛΕΙ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ (Άρθρ. 17, 20), τα μέλη της Ένωσης σε τακτική εκλογο-απολογιστική γενική συνέλευση μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στην αίθουσα εκδηλώσεων του ναού, στις 11 π.μ.

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

Λογοδοσία απερχόμενου Δ.Σ.

Ανάγνωση και έγκριση του απολογισμού και ισολογισμού οικ. έτους 2013.

Ανάγνωση της έκθεσης της Ε.Ε.

Έγκριση της οικονομικής διαχείρισης του οικ. έτους 2010 και απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Ψήφιση του προϋπολογισμού εσόδων και εξόδων του οικ. έτους 2014.

Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής.

Ανακοίνωση του ψηφοδελτίου.

Ψηφοφορία για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε.

Γ) ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ ΟΤΙ: Αν η συνέλευση δεν έχει απαρτία, θα επαναληφθεί έπειτα από δεκαπέντε ημέρες στον ίδιο τόπο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα, με τα μέλη που θα είναι παρόντα.

Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν όλα τα τακτικά και ταμειακώς εντάξει μέλη.

Η αίτηση υποψηφιότητας πρέπει να υποβληθεί τριάντα (30) ημέρες πριν από τις εκλογές.

Για το Δ.Σ.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΘ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

**Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΙΧ. ΜΑΡΙΝΟΣ**

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΜΑΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΓΓΡΑΨΕΙ
ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ
Ή ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
Ή ΣΕ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ, ΝΑ ΣΤΕΙΝΟΥΝ,
ΕΦΟΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ, ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΝΤΙΤΥΠΟ ΤΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΓΙΑ ΙΔΡΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Τα κείμενα που δημοσιεύουμε
στην εφημερίδα μας
δεν υφίστανται έλεγχο
και απηχούν τις απόψεις
των συντακτών τους.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Η νέα μας συνάντηση για την κοπή της πίτας αυτή τη φορά θα πραγματοποιηθεί στις 8 Φεβρουαρίου, ημέρα Σάββατο, στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου. Εκεί θα τελεσθεί η αρχιερατική Θεία Λειτουργία και το μνημόσυνο των τεθνεώτων. Θα ακολουθήσει δεξίωση στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ι. Ναού, η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας της Ένωσης και θα διεξαχθούν οι αρχαιρεσίες για την εκλογή του νέου Δ.Σ. Γι' αυτούς τους λόγους θεωρούμε ότι είναι αναγκαία η προσέλευση όλων μας, ώστε και να ανανεώσουμε τους δεσμούς φιλίας και αδελφικής αγάπης μεταξύ μας αλλά και για να παρουσιάσουμε πιο ισχυρή την Ένωσή μας με τη μεγάλη συμμετοχή μας στις εκλογές.

Πώς θα φθάσετε στην εκκλησία

Με τρόλεϊ ή με λεωφορεία του ΟΑΣΑ:

- Γραμμή 4 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ-ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΣ: Στάση Αγ. Σπυρίδων
- Γραμμή 11 ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ-

ΠΑΓΚΡΑΤΙ: Στάση Αγ. Σπυρίδων Όσοι χρησιμοποιήσουν το μετρό ή το τραμ, θα κατεβούν στη στάση Σύνταγμα και από εκεί θα χρησιμοποιήσουν τρόλεϊ ή λεωφορείο του ΟΑΣΑ.

► Γραμμή 550 ΦΑΛΗΡΟ-ΚΗΦΙΣΙΑ: στάση Στάδιο (Καλλιμάρμαρο).

Αν έλθετε με Ι.Χ., θα παρκάρετε σε παρακείμενους δρόμους με σχετική δυσκολία.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Στις 8 Φεβρουαρίου 2014, ημέρα Σάββατο, θα σπεύσουμε όλοι να ψηφίσουμε για το νέο Δ.Σ. της Ένωσής μας. Μια νέα προσπάθεια να... κρατηθούμε ακόμα ζωντανοί ξεκινάει και η ευχή όλων μας είναι το ξεκίνημα αυτό να γίνει με ένα νέο και ανανεωμένο Δ.Σ. Είναι φανερή πλέον η κόπωση αρκετών μελών του απερχομένου Δ.Σ. Πρέπει να φυσήξει ένας νέος, ανανεωτικός αέρας!

Όλοι διαπνεόμαστε από την επιθυμία για μακροήμερευση της Ένωσης και επομένως όλοι μπορούμε να συμβάλουμε θετικά με τη συμμετοχή μας στο συμβούλιο.

Χρειαζόμαστε πολλές υποψηφιότητες, για να υπάρχει η δυνατότητα εκλογής των καταλληλότερων.

Χρειαζόμαστε νέους ανθρώπους με νέες ιδέες, τόλμη, φαντασία και όραμα.

Χρειαζόμαστε ανθρώπους με όρεξη για δράση, που θα ανανεώσουν, θα αναδείξουν και θα υλοποιήσουν τους στόχους της Ένωσης.

Σπεύσατε, λοιπόν, οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλετε αίτηση υποψηφιότητας μέσα στα χρονικά περιθώρια που ορίζει το καταστατικό μας (30 ημέρες πριν από την ημερομηνία των εκλογών), για την κατάρτιση του νέου ψηφοδέλιου, που θα αποσταλεί σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ

- Μέχρι τις 8-1-2014 (σφραγίδα ταχυδρομείου) μπορείτε να υποβάλετε αίτηση συμμετοχής προς το Δ.Σ. για πρωτοκόλληση.
- Οι υποψηφιότητες μπορούν να σταλούν ταχυδρομικά στην παρακάτω διεύθυνση:
TAX. ΘΥΡ. 52057
Μεταμόρφωση Αττικής Τ.Τ. 14401
ή στο Fax: 210 28 19 550

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΜΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Παρακαλούνται όλοι οι συγγραφείς βιβλίων που ανήκουν στη Ένωση Αποφοίτων να προσφέρουν συγγράμματά τους για τη βιβλιοθήκη της Ένωσης. Όλα τα βιβλία θα μεταφερθούν στη Δημοτική Βιβλιοθήκη της Κορίνθου, σε ειδικό φωριαμό, που θα φέρει την επιγραφή: ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ. ☉

ΨΗΦΙΣΤΕ ΔΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Αγαπητοί συμμαθητές-μέλη της Ένωσης, το καταστατικό μας δίνει τη δυνατότητα να ψηφίσουμε από απόσταση. Μην το παραμελείτε! Μπορείτε να στείλετε το ψηφοδέλιό σας με επιστολή, εσωκλείοντάς το σε λευκό φάκελο χωρίς ενδείξεις. Συμβουλευτείτε για τις λεπτομέρειες το άρθρο 20.5 του καταστατικού που δημοσιεύεται στη σελ. 15 της εφημερίδας μας.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΣΤΙΣ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος, κατά τη χρονική περίοδο 24-29 Οκτωβρίου 2013, καλεσμένος από τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Δανιήλ, βρέθηκε στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας, εκπροσωπώντας την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος στις εκεί εορταστικές εκδηλώσεις, που πραγματοποιήθηκαν κατά την ως άνω περίοδο, με ευκαιρία τη συμπλήρωση 1.700 χρόνων από την έκδοση του Διατάγματος των Μεδιολάνων (Φεβρουάριος 313 μ.Χ.), προς τιμήν του Αγίου Θεοστέπτου Βασιλέως και Ισαποστόλου Κων/νου του Μεγάλου.

Το Πατριαρχείο Ρουμανίας, ως γνωστό, έχει κηρύξει το έτος 2013 ως έτος Αγίων Κων/νου και Ελένης αλλά και ως έτος μνήμης του μεγάλου Ρουμάνου θεολόγου του 20ού αιώνα του μακαριστού Πρωθιερέως π. Δημητρίου Στανιλοάε (για τον οποίο η Ιερά Μητρόπολή μας στις 7-4-2012 πραγματοποίησε εκδήλωση, στην οποία έγινε παρουσίαση του βιβλίου του «Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»).

Κατά την παραμονή του στο Βουκουρέστι, ο Σεβασμιώτατος, σύμφωνα με το επίσημο πρόγραμμα του Πατριαρχείου Ρουμανίας, μετά την τελετή υποδοχής των ιερών κειμηλίων και της αντιπροσωπείας στον αερολιμένα Βουκουρεστίου, έλαβε μέρος στην τελεσθείσα από τον Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Δανιήλ Θ. Λειτουργία την Κυριακή 27 Οκτωβρίου, ενώ προεξήρχε στη Θ. Λειτουργία το Σάββατο 26 Οκτωβρίου με τη συμμετοχή Ρουμάνων αρχιερέων, ιερέων και διακόνων, καθώς και σε άλλες λειτουργικές και λατρευτικές συνάξεις.

Επισκέφθηκε ιερές μονές, ιδρύματα και κοινωνικά και πολιτιστικά κέντρα της χώρας, και με την ευκαιρία της εθνικής μας εορτής παρακάθισε σε δείπνο, το οποίο παρέθεσε προς τιμήν του ο εξοχότατος πρέσβης κ. Γρηγόριος Βασιλοκωσταντάκης στην Ελληνική Πρεσβεία στο Βουκουρέστι.

Τέλος, παρέστη στον Εθνικό Διαγωνισμό Εκκλησιαστικής Μουσικής της χώρας και κήρυξε όλως τιμητικώς την επίσημη ανοικτή έναρξη των εργασιών της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου της Ρουμανίας.

Για το αιδέσιμο των εορταστικών εκδηλώσεων στη Ρουμανία ο κ. Διονύσιος μετέφερε από την Ιερά Μητρόπολη, προς αγιασμό και ευλογία των εκεί πιστών, έπειτα από αίτημα του Πατριάρχου το οποίο ενέκρινε η Ιερά Σύνοδος, την ιερά εικόνα του Εφίππου Αγίου Κων/νου του Μεγάλου, την προερχομένη από το σπηλαιώδες παλαιό μοναστικό κτίσμα του Αγίου Κων/νου στο Γελήνι, η οποία φυλάσσεται στο Εκκλησιαστικό Μουσείο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, ως και μικρά αποτμήματα εκ Τιμίου Ξύλου και εκ των ιερών λειψάνων της Αγίας Ελένης αποθησαυρισμένα στον Ι. Ναό Αγ. Νικολάου Αηδονίων.

Τον Σεβ. Μητροπολίτη μας συνόδευσαν στο Βουκουρέστι οι Αιδεσ. Εφημέριοι Αηδονίων π. Δημήτριος Ζουζίας και Κρηνών π. Δημήτριος Στεργιόπουλος, υπεύθυνος της «ΚΡΟΚΙΔΕΙΟΥ ΑΙΘΟΥΣΗΣ», όπου και εκτίθεται η ιερά εικόνα του Αγίου Κων/νου. ☉

Πηγή: Ι.Μ. Κορίνθου

Σκηνές από τις ιερές τελετές στη Ρουμανία με τον Πατριάρχη κ. Δανιήλ και τον Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΕΛΗΣ

Ακόμη ένας απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου και τακτικό μέλος της Ένωσης μας, αγαθός λευίτης, τίμιος και εκλεκτός οικονόμος της θείας αγαθότητας, βραβεύτηκε από τις εκκλησιαστικές αρχές για το θεάρεστο έργο που έχει επιτελέσει στην ενορία του και στην Εκκλησία επί σαράντα συναπτά έτη.

Κι αυτός είναι ο π. Κωνσταντίνος Κατσέλης, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Ασωπίας του Νομού Βοιωτίας, που είχε τη μεγάλη τιμή να αναγνωρισθεί το έργο του από την Εκκλησία και να τιμηθεί από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο και τον σεβαστό του Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο, παρουσία του νέου Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκταρίου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τανάγρας κ. Πολυκάρπου, πολιτειακών και πολιτικών αρχόντων και πλήθους κόσμου. Ξεχωριστή η τιμή για έναν άξιο λειτουργό του Υψίστου, που ανάλωσε κάθε ικμάδα δυνάμεως, και τη ζωή του ολόκληρη, στην υπηρεσία του θείου θελήματος και στην επιτέλεση της ιεράς αποστολής του.

Η τελετή έγινε στην Ασωπία, το Σάββατο 9 Νοεμβρίου 2013, μετά το πέρας του εσπερινού. Οργανώθηκε από τον Σύλλογο Γυναικών Ασωπίας, από τις ενοριτίστές του, μια μεγαλοπρεπής εκδήλωση, αντάξια της προσωπικότητας του τιμώμενου.

Μίλησαν για την προσωπικότητα και το έργο του η Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Ασωπίας, ο Δήμαρχος Τανάγρας κ. Ευάγγελος Γεωργίου, ο πρώην Δήμαρχος Τανάγρας κ. Παν. Κυριάκου, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γεώργιος, και απηύθυναν χαιρετισμό ο πρώην ηγούμενος της Μονής Σαγματά π. Νεκτάριος και ο νυν Μητροπολίτης Αργολίδος και ο Περιφερειάρχης κ. Κλ. Περγαντάς. Η εκδήλωση έκλεισε με ομιλία του Αρχιεπισκόπου. Ο Μακαριώτατος κ. Ιερώνυμος εξήρε την κατά Χριστόν ζωή και το θεάρεστο έργο του αγαπητού συμμαθητή μας π. Κωνσταντίνου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος προσφέρει επιτραχήλιο στον τιμώμενο υπό το βλέμμα του Μακαριωτάτου κ. Ιερωνύμου.

Απαντώντας ο π. Κωνσταντίνος, αφού ευχαρίστησε από καρδιάς τον Μακαριώτατο και όλους τους εκπροσώπους της Εκκλησίας και της Πολιτείας που του πρόσφεραν αυτή τη μεγάλη τιμή, καθώς και όλους τους ενορίτες του, έκανε μνεία και των συμμαθητών του και ιδιαίτερα των καθηγητών της Σχολής μας για τη μεγάλη τους προσφορά στην οικοδόμηση της προσωπικότητάς του.

Παρόντες στην εκδήλωση ήσαν μεταξύ άλλων και οι βουλευτές κ.κ. Ευάγγελος Μπασιάκος και Γιάννης Καράμπελας, ο Αντιπεριφερειάρχης Θηβών κ. Γεώργιος Μουλκιώτης, η Αντιπεριφερειάρχης κα Φανή Παπαθωμά, ο περιφερειακός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Ψυχογιός, ο Δήμαρχος Θηβαίων κ. Σπυρ. Νικολάου, σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο Τανάγρας με επικεφαλής τον Δήμαρχο, ο πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Λουκάς Αποστολίδης και οι πρώην Δήμαρχοι Οινόφυτων κ.κ. Γεώργ. Θεοδωρόπουλος και Γιάννης Δάβρης. ☉

Άποψη από την τελετή βράβευσης.

Ο Μακαριώτατος κ. Ιερώνυμος ασπάζεται τον π. Κωνσταντίνο.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Ἀθανασόπουλος,

Ἐφημέριος Ι.Ν. Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος

Ένας ἐκλεκτός ἱερέυς ἔφυγε ἀπὸ τὸν μάταιο αὐτὸ κόσμο σὲ ἡλικία 75 ἐτῶν, καταλιπὼν φήμην ἐναρέτου, δραστηρίου καὶ λαοφιλοῦς ποιμένος.

Ἐργάστηκε μὲ ἐνθουσιασμό, ζήλο καὶ αὐταπάρνηση στὸν Ἱερό Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὸ 1963 πού εἰσήλθε στὶς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου μέχρι τὴν τελευταία του πνοή.

Καταγόμενος ἀπὸ τὸ χωριὸ Σκυλουντία τῆς Ὀλυμπίας, ἀφοῦ ἐπεράτωσε τίς σπουδές του στὴν ἀκμάζουσα καὶ φημισμένη τότε Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Κορίνθου καὶ ἀφοῦ ὑπηρέτησε ὡς στρατιώτης τὴν πατρίδα, ἐγκατεστάθη στὴν Πάτρα, ὅπου μὲ τὴν σύζυγό του Οὐρανία ἐδημιούργησαν μίαν εὐλογημένη οἰκογένεια.

Χειροτονήθηκε διάκονος τὸ 1963 ἀπὸ τὸν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Πατρῶν Κωνσταντῖνο καὶ ἐτοποιηθῆκε στὸν Ἱερό Ναὸ Παντοκράτορος Πατρῶν ὅπου ὑπηρέτησε ἐπὶ μίαν τριετία.

Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀρχιερέα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, ἐτοποιηθῆκε ἐφημέριος στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ρωμανοῦ, γιὰ νὰ μετατεθῆ μὲ ἐντολή τοῦ Μητροπολίτου στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος Πατρῶν, ὅπου ὑπηρέτησε ἕως τῆς τελευταίας του.

Πολύτεκνος πατέρας (ἀπέκτησε 11 παιδιά), μεγάλωσε τὰ τέκνα του μὲ τίς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις, καὶ τὰ τέσσερα ἐξ' αὐτῶν ἔγιναν ἱερεῖς καὶ ὑπηρετοῦν τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία, μίαν θυγατέρα του ἔγινε μοναχὴ (ἡ Ἀγάθη στὴ Μονὴ Ἐλεούσης Πατρῶν), ἐνῶ τὰ ἄλλα διαπρέπουν σὲ ἄλλες θέσεις μέσα στὴν πατραϊκὴ κοινωνία, ἀλλὰ καὶ στὸν εὐρύτερο χῶρο.

«Μνήμη δικαίου μετ' εγκωμίων...»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΙΩΤΗΣ

Στις 16 Οκτωβρίου 2013 απεδίμησεν εἰς Κύριον ἓνας ἐκλεκτός συμμαθητὴς μας καὶ τακτικὸ μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας, ὁ Παναγιώτης Χιώτης. Ομολογῶ ὅτι βρισκομαι σὲ δύσκολη θέση προκειμένου νὰ εκφράσω τὰ συναισθήματα βαθιάς λύπης καὶ οδύνης που με διακατέχουν τὴν ὀριακὴ αὐτὴ στιγμή τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ τοῦ ἀλησμόνητου συμμαθητῆ καὶ συμφοιτητῆ μας.

Μαζὶ ξεκινήσαμε τὴ μαθητεία μας στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Κορίνθου (1946), συνεχίσαμε τίς σπουδές μας στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐνῶ οἱ ἀρρηκτοὶ δεσμοὶ συναδελφικῆς ἀγάπης καὶ φιλίας συνεχίστηκαν ἕως τίς παραμονές τῆς εκδημίας του.

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ὅτι ὁ εκλιπὼν εἶχε ὡς πολικὸ ἀστέρα τῆς ζωῆς του τὸ θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πίστη του σ' Ἐκεῖνον ἦταν πηγαία, γνήσια καὶ ουσιαστικὴ. Ἡ εκπαιδευτικὴ του σταδιοδρομία επικυρώνει τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ διδακτικοῦ τοῦ ἔργου ἦταν ἡ μεταλαμπάδευση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς βιοθεωρίας στους μαθητές του μὲ στόχο τὴν ἐμπρακτὴ εφαρμογὴ τῆς ἀπὸ αὐτοῦ. Ὡς υποδειγματικὸς θεολόγος, ὁ Παναγιώτης Χιώτης θα ἐμπνέει τους νεότερους συναδέλφους μας, γιὰτὶ στο πρόσωπό του ἦταν ἀρμονικὰ συνδυασμένες ἡ

Δ. Δρίτσας, Π. Μελέτης, Π. Χιώτης

πίστη, τὸ ἦθος, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ πραότητα καὶ ἡ ἀγάπη.

Αισθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ εκφράσω τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια στὴν ἐκλεκτὴ σύζυγό του καὶ συνάδελφο καὶ στα λοιπὰ μέλη τῆς οικογενείας του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀγαπητὴ καὶ ἀλησμόνητε συμμαθητῆ καὶ συνάδελφε.

Δημ. Α. Δρίτσας

Ὁ αείμνηστος συμμαθητὴς καὶ θερμότατος φίλος τῆς Ἐνώσεώς μας, Παναγιώτης Χιώτης, δὲν παρέλειπε ποτὲ νὰ στέλνει σε

Μέ τὸ ἄκουσμα τοῦ θανάτου του, ἐκτύπησαν πένθημα οἱ καμπάνες τῆς ἐνορίας τῆς Ἐγλυκάδος, ἐνῶ μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὁ λαὸς σύμπας τῆς ἐνορίας ἔκλαυσε γιὰ τὸν ἀποχωρισμὸ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν τὸν πατέρα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομος ἔσπευσε ἀμέσως στὴν οἰκία τοῦ μεταστάντος, ὅπου παρουσία τοῦ ἐτοιμάστηκε κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας τὸ σκηνώμα τοῦ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς υἱοὺς τοῦ καὶ ἐτέλεσε τρισάγιο.

Στὴ συνέχεια, τὸ σκηνώμα τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως μετεφέρθη στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος ὅπου καθ' ὄλην τὴν νύκτα ἀνεγινώσκετο τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο ἀπὸ ἱερεῖς, ἐνῶ πλῆθος κόσμου προσήρχετο νὰ χαιρετίσῃ τὸν πνευματικὸν τὸν πατέρα.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, Κυριακὴ 27.10.2013, στὸν ὡς ἄνω Ἱερό Ναὸ, ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομου ἢ Θεῖα Λειτουργία, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἱερέων τέκνων τοῦ μεταστάντος καὶ ἄλλων κληρικῶν, ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν ὁμιλία τοῦ ἀνεφέρθη στὴν προσωπικότητα τοῦ μεταστάντος.

Μετὰ τὴν Θεῖα Λειτουργία, ἐτελέσθη, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία γιὰ τὸν π. Δημήτριο μὲ τὴν συμμετοχὴ κληρικῶν πού ἀριθμητικῶς ὑπερέβησαν τοὺς 150, ἐνῶ ὁ λαὸς κατέκλυσε τὸν Ἱερό Ναὸ, τὸ προαύλιο καὶ τοὺς περίξ δρόμους.

Ὁ Σεβασμιώτατος, μὲ τὴν συγκινητικὴ καὶ ἄκρως συναι-

σθηματικὰ φορτισμένη ὁμιλία του, συγκλόνισε τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, ἀναφερόμενος στὴν ἀξία τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος καὶ στὴν μυστηριακὴ χάριν τῆς ἱερωσύνης τὴν ὁποία μαρτυρικὰ βιώνει ὁ κάθε ἱερεὺς στὸν σύγχρονο κόσμον.

Ἐν συνεχείᾳ, παρουσίασε τὴν ἐνάρετη ζωὴ καὶ πολιτεία τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως, πολλάκις μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά του, ἐνῶ ἔνδακρυς ἦτο καὶ σύμπας ὁ κλήρος καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα οἱ ἐνορίτες τῆς Ἐγλυκάδος.

Ὁ π. Δημήτριος διεκρίνετο διὰ τὸ φιλακόλουθον, τὸ θυσιαστικὸ φρόνημα, γιὰ τὴν ἀφοσίωσή του στὴν ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὴν πολὺ μεγάλη ἀγάπην στό ποιμνιὸν του. Ἐφενετικὸς ἐξ' ἀγάπης πρὸς τὸν λαόν, ἀνεμόρφωσε πνευματικὰ τὴν ἐνορία καὶ τὴν ἀνεγέννησε, ἵδρυσε παιδικὸ σταθμὸ, ἔκτισε ναοὺς, ἔγινε ὁ στοργικὸς πατέρας, διδάσκαλος, ὁδηγὸς καὶ κυβερνήτης τῶν τέκνων τὰ ὁποία τοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός.

Συνεφημέριός του στὴν Ἐγλυκάδα ἦτο ὁ υἱὸς του, ἱερεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος συνεχίζει πλέον τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο κατέλιπε ὁ εὐσεβὴς καὶ ἐνάρετος πατέρας του.

Τὰ ἄλλα παιδιά του ὑπηρετοῦν τὴν Ἐκκλησία ὡς ἱερεῖς στίς Μητροπόλεις Πατρῶν καὶ Καλαβρυτῶν.

Ἡ ταφή τοῦ π. Δημητρίου ἐγίνετο στό κοιμητήριον τῆς ἐνορίας Ἐγλυκάδος, ὅπου εἶναι ὁ Ἱερός Ναός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. ☉

Ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα τῆς Ι.Μ. Πατρῶν καὶ Αἰγιαλείας

μας συνεργασίες δικές του ἢ ὅ,τι ἔκρινε κατάλληλο γιὰ δημοσίευση στὴν εφημερίδα μας, καὶ στίς συναντήσεις μας μὲ πολὺ ευγενικό τρόπο ἔκανε υποδείξεις καὶ προτάσεις γιὰ τὴν καλύτερη ἐμφάνιση αὐτοῦ τοῦ ἐπικοινωνιακοῦ μας ὁργάνου. Τὴν τελευταία του συνεργασία μᾶς τὴν ἔστειλε στίς 10 Οκτωβρίου 2013 (πέντε ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του), τὴν ὁποία δημοσιεύουμε μὲ μεγάλη ευχαρίστηση παρακάτω. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ δικαιοκρίτης Θεὸς τὸν κάλεσε κοντὰ Του, ἐπιβραβεύοντας τὴν ἀστείρευτη καὶ βαθιὰ πίστη του. Ἀς εἶναι ελαφρὺ τὸ χῶμα πού τὸν σκεπάζει.

Ἡ ἔννοια τῶν λεγόμενων τυχηρῶν τῶν ἱερέων

Με τὴν ευκαιρία διάφορων ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων, μυστηριακῶν τελετῶν, ἐγκαινίων γραφείων, καταστημάτων, οἰκιῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν ὅπου προσκαλοῦνται οἱ ἱερεῖς νὰ τελέσουν καθιερωμένη ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθία, ὑπάρχει ἀρχαιότατη συνήθεια οἱ πιστοὶ νὰ προσφέρουν κάποιο χρηματικὸ ποσὸ, πού λέγεται «τυχηρό».

Τὴν ἐνέργεια αὐτὴ πολλοὶ τὴ θεωροῦν «πληρωμὴ» καὶ «πλουτισμὸ» τῶν ἱερέων, ἐκφράζουν τὴ δυσφορία τοὺς καὶ ἐκπέμπουν χαρακτηρισμοὺς γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς κληρικούς.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κατάλληλη διαφώτιση τῶν πιστῶν καὶ γιὰ νὰ μὴ «σκανδαλίζονται», καταθέτω τὴν ἀποψή μου καὶ νομίζω ὅτι συντελεῖ στὴν τοποθέτηση τῶν «τυχηρῶν» στὴ σωστὴ ἔννοια καὶ βάση.

Τὰ ὁποία χρήματα δαπανοῦν ὁ ἀνάδοχος, ὁ παράνυμφος (κουμπάρος), οἱ πενθούντες κ.λπ. πού επικαλοῦνται τὴς

αγιαστικὴς ευχῆς τῆς Ἐκκλησίας μας τὰ δαπανοῦν σὲ ἐνδειξη ἀγάπης καὶ τιμῆς στα πρόσωπα πού τοὺς τίμησαν νὰ διακονήσουν στίς ἐπίσημες στιγμὲς τῆς ζωῆς τοὺς καὶ κατ' ἀκολουθία καὶ στα πρόσωπα πού τελοῦν τὴς ἱεροπραξίες, καὶ ὄχι γιὰ «πληρωμὴ», γιὰτὶ ἡ χάρις τῆς Ἐκκλησίας προσφέρεται στίς πιστοὺς «δωρεάν».

Ἡ μισθοδοσία δὲ τῶν κληρικῶν ἀφορᾷ τὴς τακτικὴς ἀκολουθίας καὶ ἱεροπραξίας πού τελοῦν τὴς Κυριακῆς, τὴς εορτῆς καὶ καθημερινὰ πρῶτῃ, εσπέρας καὶ ὄχι τὴς ἑκτακτῆς, προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ἀκολουθίας καὶ ἱεροπραξίας στίς ναοὺς ἢ στο σπίτι καὶ οπουδήποτε, πού ἀφήνεται ἐλεύθερα στὴ βούληση τοῦ πιστοῦ νὰ ἐνισχύσῃ ἢ ὄχι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς συνεργάτες τοὺς (ψάλτες, νεωκόρους, ναὸ).

Οἱ λεγόμενες δὲ «κατηγορίες» γάμων κ.λπ. ἐπεκράτησαν (καὶ ἤδη καταργήθηκαν) ἀπὸ ἀπαιτήσεις πιστῶν νὰ ἔχουν διακρίσεις ἀπὸ τὰ καθιερωμένα στίς τελετουργίας καὶ στίς ἐμφάνισι τοῦ ναοῦ καὶ κατ' ἀκολουθία τὴν ὑποβολὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ναῶν σὲ ἐπιπλέον κόπους, τὸν ναὸ σὲ κατανάλωση φωτισμοῦ, εἰδῶν καθαριότητος, χρόνου κ.λπ. καὶ τὸ κόστος αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐπιβαρύνει τοὺς τελούντας τὴς διακεκριμένες αὐτῆς ἱεροπραξίας πού δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνουν ὅλους τοὺς ἐνορίτες. Ἡ δὲ Ἐκκλησία δύσκολα μπορεῖ νὰ τὴς ἀποκλείσει, γιὰτὶ προσκροῦει στίς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου καὶ στίς βαθμοὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τιμῆς πρὸς τὰ πρόσωπα γιὰ τὰ ὁποία γίνονται οἱ θυσίες. ☉

Παν. Χιώτης, τ. Ἐκπαιδευτικὸς-Θεολόγος,

Βάρδα Ηλείας

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ + ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ (1888-1964)

50 χρόνια από την εκδημία του

Την ιδέα μάς την έδωσε το κομψότατο *Ημερολόγιο της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου* για το σωτήριο έτος 2014, το οποίο είναι αφιερωμένο στον μακαριστό Μητροπολίτη Προκόπιο, «για τα πενήντα χρόνια από την εκδημία του».

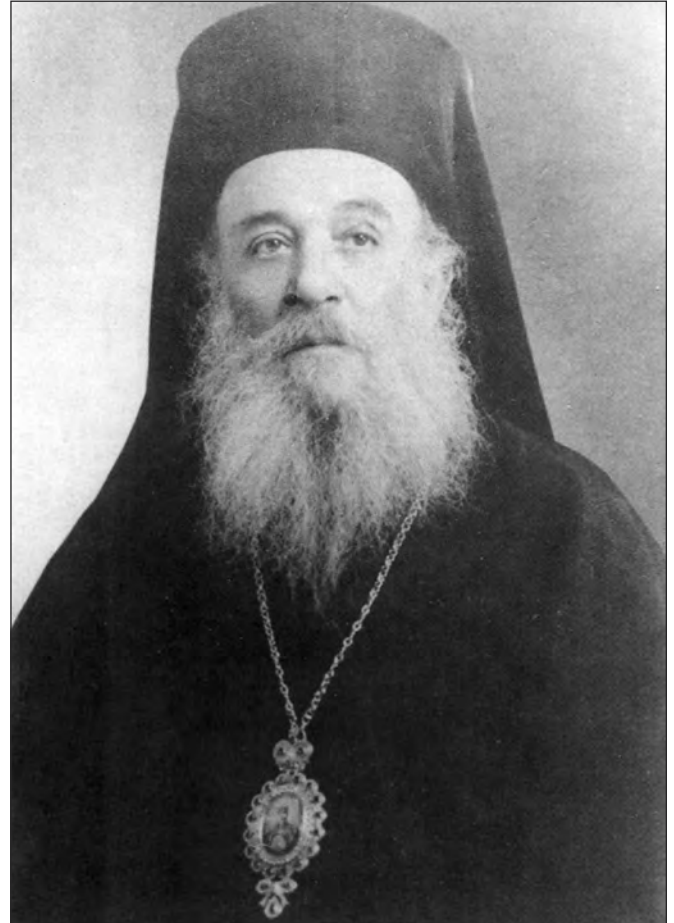
Στο Εισαγωγικό Σημείωμα ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Ι.Μ. Κορίνθου κ. Διονύσιος, που είχε την ιδέα της αφιέρωσης στον αοίδιμο προκάτοχό του, μεταξύ άλλων γράφει: «Ο μακαριστός προκάτοχός μας εποίμανε την Ι.Μ. Κορίνθου επί μία 15ετία μετά ζήλου, συνέσεως, ανύστακτων φροντίδων, πόνων πνευματικών και μόχθων πολλών, έχοντας ως έμβλημά του τον λόγο του προφητάνακτος Δαβίδ “μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον”. Κυρίως όμως εργάστηκε για την πνευματική ανύψωση του κλήρου και του λαού της θεοσώστου επαρχίας του. Στήριξε παντοιοτρόπως άπορους φοιτητές και έδωσε πνοή στην εκκλησιαστική εκπαίδευση, ώστε να καταστεί η περιώνυμη Εκκλησιαστική Σχολή της Κορίνθου φυτώριο καλών χριστιανών, επιστημόνων και κληρικών...»

Πράγματι, ο μακαριστός ιεράρχης υπήρξε ακούραστος εργάτης της Εκκλησίας, σπουδαίος λειτουργός, καταυγαζόμενος από το υπέρλαμπρο φως του Υψίστου, εξαιρετικός ποιμενάρχης με δύναμη ξεχωριστή, που πήγαζε από τη μεγάλη και πολύ ισχυρή προσωπικότητά του, άξιος διάδοχος των προκατόχων του, Δαμασκηνού και Μιχαήλ, που λάμπρυναν με το έργο τους την Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου.

Στα χρόνια της ποιμαντορίας του, η Εκκλησιαστική Σχολή της Κορίνθου έφτασε στο απόγειο της μεγάλης φήμης της. Γι' αυτό φρόντισε πολύ και ο ίδιος με τις άοκνες και ανύστακτες προσπάθειές του. Η Σχολή μας ήταν η μεγάλη του αγάπη. Υπήρξε Πρόεδρος της Σχολικής Εφορίας και, με συνεργάτες διακεκριμένες προσωπικότητες της Κορίνθου, εργάστηκε για την αναβάθμισή της, εξαντλώντας όλο του τον δυναμισμό για να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για την απρόσκοπτη λειτουργία της. Η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των σπουδαστών της Σχολής ήταν η καθημερινή μέριμνά του. Επιζητούσε την επαφή μαζί μας για να μας συμβουλευεί και να μας κατευθύνει. Γνώριζε να παρηγορεί, να μας εμψυχώνει στις δύσκολες ώρες και να δίνει ορθές λύσεις στα προβλήματα μας. Όσοι τον γνωρίσαμε δε θα ξεχάσουμε ποτέ το οξύ και αεικίνητο βλέμμα του, την εργατικότητα, το αγνό και άδολο ενδιαφέρον του για τη Σχολή και τη μεγάλη του αγάπη για μας, «τα παιδιά του». Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου κυρός Προκόπιος (κατά κόσμον Πέτρος Τζαβάρας) γεννήθηκε στο Βαλτέτσι Αρκαδίας το 1888 από ευσεβείς γονείς. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1914. Το επόμενο

έτος χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Ύδρας Προκόπιο. Το 1917 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Φθιώτιδος Ιάκωβο. Ήταν προικισμένος με σπάνια διοικητικά προσόντα και διακρίθηκε για την τόλμη και την αποφασιστικότητα με την οποία αντιμετώπιζε τα διάφορα προβλήματα. Είχε σπουδαία γνώση των μοναστηριακών πραγμάτων και ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών τον διόρισε Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Πεντέλης. Διοίκησε τη μονή με επιτυχία και διαχειρίστηκε την περιουσία της υποδειγματικά. Στις 17 Ιουνίου 1934 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως και έπειτα από 11 χρόνια μετατέθηκε στη Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας (25 Ιανουαρίου του 1945). Και στις δύο Μητροπόλεις επελήφθη σοβαρών ζητημάτων σε χρόνους δύσκολους για τον τόπο και έδωσε λύσεις που ωφέλησαν τον δοκιμαζόμενο πληθυσμό τους. Το 1949 μετατέθηκε στη Μητρόπολη Κορίνθου και μέχρι το 1951 ήταν και τοποτηρητής Μητροπολίτης της Ι.Μ. Μαντινείας. Στην Κορινθία το έργο που επιτέλεσε ήταν μεγάλο και προπάντων σύμφωνο με τα συμφέροντα του λαού και της Εκκλησίας. Ποίμανε την Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου μέχρι και την ημέρα του θανάτου του (3 Δεκεμβρίου 1964). ☉

«Πίστει νοούμεν κατηρτίσθαι τους αιώνας ρήματι Θεού,
εις το μη εκ φαινομένων τα βλεπόμενα γεγονέναι» (Εβρ. 11,3)

Σε αυτή τη σελίδα κάθε μέλος της Ένωσης μπορεί να στέλνει τις συνεργασίες του για δημοσίευση. Εφόσον είναι εφικτό, μπορείτε να στείλετε τα κείμενά σας σε δισκέτα υπολογιστή, ή σε CD, ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση mka18645@gmail.com Εννοείται βέβαια ότι λόγω στενότητας του χώρου οι επιστολές σας θα πρέπει να έχουν περιορισμένη έκταση (έως 400 λέξεις). Με μεγάλη μας χαρά θα δεχόμαστε υποδείξεις και προτάσεις σας για τη βελτίωση της ύλης και την καλύτερη εξυπηρέτηση των σκοπών της Ένωσής μας.

Ζητούμε συγγνώμη που, λόγω πληθώρας ύλης, δεν μπορέσαμε να δημοσιεύσουμε όλες τις συνεργασίες που στάλθηκαν. Αυτές θα δημοσιευθούν σε επόμενα φύλλα.

Μπορείτε να στέλνετε τις επιστολές σας στο fax 2102819550 ή στην ΤΑΧΥΔΡ. ΘΥΡΙΔΑ 52057, Τ.Κ. 14401. Δωρεές ή συνδρομές αποστέλλονται στον λογαριασμό: ΕΤΕ 151/296112-14 ή στα γραφεία της Ένωσής μας, στη διεύθυνση: Τατοΐου 121, Μεταμόρφωση Αττικής, Τ.Κ. 14452.

Ο συμμαθητής και φίλος κ. Γεώργιος Γιαννακόπουλος, μέλος του Δ.Σ. της Ένωσης, στον οποίο είχε ανατεθεί με απόφαση του Δ.Σ. η οργάνωση και η προετοιμασία της χορωδίας μας, μετά την πρώτη και αποτυχημένη συνάντηση (στην οποία παρουσιάστηκαν για την πρόβα μόνο τρία άτομα!!!) μας έστειλε την ακόλουθη επιστολή, γραμμένη σε σκληρό ύφος, που εκφράζει όμως μια πραγματικότητα που βιώνουμε εμείς, όλα τα μέλη του Δ.Σ., κάθε φορά που προσπαθούμε να... κάνουμε κάτι.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΟΜΟΓΑΛΑΚΤΟΙ, ΚΑΛΟ ΚΑΝΑΠΕ

Αγαπητοί ομογάλακτοι,

Το Δ.Σ. της Ένωσής μας, κατά την τρέχουσα θητεία του, θέλησε να ξεφύγει από τα τετριμμένα και να προχωρήσει στην υλοποίηση κάποιων προγραμμάτων που σκοπό είχαν την αναβάθμιση και την ουσιαστική προσφορά της στα μέλη μας.

Για όλες τις προτάσεις που ανακοινώθηκαν υπήρξαν ευμενέστατα σχόλια και έτυχαν της πλήρους υποδοχής.

Για παράδειγμα θα αναφέρω δυο τρεις δράσεις που προτάθηκαν.

α) Τη δημιουργία βιβλιοθήκης στην οποία θα συγκεντρωθεί όλος ο πνευματικός πλούτος των ομογάλακτων συμμαθητών μας. Δόξα τω Θεώ έχουμε συμμαθητές που αξιώθηκαν (και αυτό αποτελεί τιμή και καμάρι για τη μητέρα Σχολή μας, για την Ένωσή μας αλλά και για τον καθένα μας χωριστά) να φτάσουν στα ύπατα αξιώματα είτε της ιεροσύνης, είτε της εκπαίδευσης είτε σε άλλα κοινωνικά αξιώματα. Πάρα πολλοί απ' αυτούς έχουν καταθέσει σπουδαίες εργασίες πάνω σε διάφορα θέματα. Κρίναμε σκόπιμο λοιπόν, εάν είναι δυνατόν, να συγκεντρωθεί όλος αυτός ο πνευματικός πλούτος σε μια βιβλιοθήκη με σκοπό να κοσμήσει (υπάρχει σκέψη) τη Δημοτική Βιβλιοθήκη της Κορίνθου αφού, είτε το θέλουμε είτε όχι, η Σχολή μας αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας της. Πολλοί ομογάλακτοι από την ημεδαπή αλλά και

την αλλοδαπή που κάνουν καριέρα εκεί ανταποκρίθηκαν άμεσα, αποστέλλοντάς μας αντίτυπα των εργασιών τους και τους οποίους οφείλουμε να τους ευχαριστήσουμε δημοσία. Άλλοι, παρ' όλες τις συνεχείς παρακλήσεις ή και οχλήσεις, ακόμα δεν έχουν στείλει τίποτα.

β) Μια άλλη πρόταση ήταν η δημιουργία χορωδίας εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής από ομογάλακτους συμμαθητές. Όλοι μας λίγο πολύ διδαχτήκαμε μουσική και είμαστε σε θέση να συμμετάσχουμε σε χορωδία. Οι στόχοι που έχουν τεθεί είναι πράγματι φιλόδοξοι. Δείγμα γραφής η χορωδία, η οποία πράγματι συστήθηκε μετά πολλών κόπων και αγωνιών, έδωσε στην Κόρινθο την πρώτη εκδήλωση που έγινε προς τιμήν του αιμνήστου καθηγητού μας, μουσικού Δημητρίου Παναγιωτόπουλου-Κούρου υπό τη μουσική διεύθυνση του εκλεκτού και αγαπητού συμμαθητή μας Αθανασίου Βουρλή. Η εκδήλωση, κατά κοινή ομολογία, στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία σε όλα τα επίπεδα. Καθολική ήταν η έκπληξη και ο θαυμασμός από τους παρευρισκόμενους για την απόδοση του χορού, παρόλο που ο χρόνος της προετοιμασίας ήταν λίγος. Μάλιστα κάποιος συμμαθητής, ο οποίος δε μετείχε του χορού, παρευρισκόμενος σε συνεδρίαση του Δ.Σ. της Ένωσης, μίλησε με κολακευτικά λόγια για τη χορωδία, και μάλιστα υπερθεμάτισε προτείνοντας την παρουσία της χορωδίας στην τηλεόραση, στο Μέγαρο Μουσικής κ.λπ. Φιλόδοξες προτάσεις μα θα τοποθετηθώ στις προτάσεις αυτές δανειζόμενος δυο λαϊκές παροιμίες. Θα μου το συγχωρήσετε, φαντάζομαι. «Με π...ές δε βάφο-

νται αυγά» και «Για να φας ψάρι πρέπει να βρέξεις κ...λο». Κατά την προετοιμασία της χορωδίας για την παραπάνω εκδήλωση δεν μπορείτε να φανταστείτε τι αγωνία, τι άγχος, τι προβληματισμός είχαν καταλάβει τόσο τον αγαπητό Θανάση (μαέστρο), όσο και το Δ.Σ. της Ένωσης. Δεν μπορεί, δε γίνεται, δε στέκει σε καμιά λογική στην πρόβα να συγκεντρωνόμαστε δυο τρεις με το ζόρι και στην παράσταση να εμφανίζονται στη σκηνή πενήντα τρεις απροβάριστοι. Μα κάποιοι θα ισχυριστούν ότι «εγώ είμαι καθηγητής ή πρωτοψάλτης και δε χρειάζομαι πρόβες». Είναι ιδίον των ψαλτών αυτό και σας το καταθέτω ως εμπειρία. Και οι μουσικοί της Κρατικής Ορχήστρας ή της Λυρικής Σκηνής, οι οποίοι είναι καταπληκτικοί μουσικοί, θα μπορούσαν να ισχυριστούν το ίδιο. Μα παρευρίσκονται ανελλιπώς στις πρόβες. Τις πρόβες δεν τις κάνουμε για να μάθουμε, για παράδειγμα, το Κεκραγάριο του Πρώτου ήχου. Αυτό το ξέρουμε όλοι μας. Οι πρόβες γίνονται για να αποκτήσει ο χορός πειθαρχία, συντονισμό και ομοιογένεια.

Αν πάλι κάποιοι επικαλεστούν έλλειμμα χρόνου, το επιχείρημα είναι αστείο.

Όλοι μας μπορούμε, ρε αδέρφια, να εξοικονομήσουμε δυο ώρες την εβδομάδα, ακόμη και να αλλάξουμε περιβάλλον, που είναι σίγουρο ότι πηγαίνοντας στην πρόβα θα «γεμίσουμε τις μπαταρίες μας», αφού θα έχουμε την ευκαιρία να βρεθούμε με παλιούς συμμαθητές και φίλους.

Το Δ.Σ. έχει αποφασίσει ότι κάθε χρόνο ο χοράρχης θα αλλάζει, ώστε όσοι συμμαθητές διαθέτουν την ικανότητα αυτή να αξιοποιηθούν. Δεν περισσεύει κανείς και ουδείς είναι αναγκατάστατος.

γ) Το Δ.Σ. αποφάσισε κατά διαστήματα να πραγματοποιεί εκδρομές τόσο επιμορφωτικές όσο και ψυχαγωγικές με χαμηλό μάλιστα κόστος. Σ' αυτές που έγιναν μερικές φορές χρειάστηκε να βάλει χρήματα, να συμπληρώσει το κόστος του λεωφορείου, αφού δεν υπήρξε συμμετοχή. Ο σκοπός του Δ.Σ. δεν είναι να εξασφαλίσει έσοδα από τις εκδρομές. Ο σκοπός μας είναι η σύσφιξη των σχέσεων των μελών, και έχουμε την ταπεινή άποψη ότι μέσα από τις παραπάνω δραστηριότητες θα το επιτύχουμε.

Τα μέλη του Δ.Σ. μετέχουν σ' αυτό αφιερώνοντας χρόνο μα και κόστος (βενζίνες, εισιτήρια κ.λπ.) για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Τα κίνητρά τους είναι ανιδιοτελή και η καθημερινή τους σκέψη και ο προβληματισμός είναι η πρόοδος της Ένωσης. Οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. είναι ανοιχτές για όλα τα μέλη μας, και το Δ.Σ. είναι ανοιχτό σε εποικοδομητικές απόψεις και προτάσεις. Η ιστοσελίδα της Ένωσης είναι σχεδόν έτοιμη (www.eaesk.gr), και αυτό φιλοκερδής προσφορά του Προέδρου μας Θανάση Ψυχογιού, γιατί πρέπει να τα λέμε αυτά, και μέσα από αυτή μπορείτε να ενημερώνεστε και να επικοινωνείτε.

Στις 16 Οκτωβρίου 2013 είχαμε το πρώτο ραντεβού με τα μέλη της χορωδίας.

Είχαν ειδοποιηθεί περίπου πενήντα μέλη και εξ αυτών πα-

ρουσιάστηκαν την ώρα της συνάντησης (6.00 μ.μ.) τρία και ο πρόεδρος τέσσερα. Ω! Οποία απογοήτευσις αλήθεια! Σίγουρα όλοι μας τα τρία τελευταία χρόνια βιώνουμε δύσκολες, κυρίως οικονομικές, καταστάσεις. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η ανάπτυξη δράσεων, κυρίως καλλιτεχνικών, μετριάζουν και απαλύνουν τα προβλήματα. Όλοι εμείς που φοιτήσαμε στη Σχολή βρεθήκαμε μπροστά σε δύσκολες καταστάσεις που πολλές φορές τις χαρακτηρίζαμε υπερβολικές έως παρανοϊκές. Αυτές όμως οι δυσκολίες μάς γαλβάνισαν τον χαρακτήρα και αντιμετωπίσαμε τη ζωή με επιτυχία γιατί κανενός μας ο δρόμος δεν ήταν στρωμένος με ροδοπέταλα. Και τώρα, στις γενικότερες πράγματι δυσκολίες που υφίστάμεθα, μπορούμε με τη σύσφιξη των σχέσεών μας μέσα από τις δραστηριότητες της Ένωσής μας να τις αντιμετωπίσουμε θετικά και αποτελεσματικά.

Δεν ξέρω αν θα υπάρξει άλλη προσπάθεια από το Δ.Σ. της Ένωσης για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων και δεν ξέρω αν θα υπάρξει ανταπόκριση από τα μέλη. Πάντως με το προχθεσινό αποτέλεσμα και με την απογοήτευση που μας κυριέυσε το μόνο που έχω να ευχηθώ σε όλους είναι...

Κ α λ ό κ α ν α π έ

Γιώργης Γιαννακόπουλος

ΟΣΟ ΖΩ ΘΑ ΘΥΜΑΜΑΙ...

Όλα όσα έχω φυλάξει μέσα στην ψυχή μου από τα χρόνια εκείνα των σπουδών μου στην Εκκλησιαστική Σχολή της Κορίνθου είναι αναμνήσεις όμορφες που επιβεβαιώνουν θετικά αυτά που έχουν αποδεχτεί οι πάντες για τον ρόλο που έπαιξε η Σχολή μας στην Εκκλησία, την κοινωνία και τη ζωή. Όλα αυτά τα «θραύσματα από εικόνες», που λειο ο Οδ. Ελύτης, αποτελούν ένα περίεργο κολάζ, μια συνεικόνα περιέργη από αναμνήσεις καλές και ευχάριστες! Λες και δεν υπήρχαν καθόλου σκοτεινά σημεία, στιγμές άσχημες, απογοητεύσεις, παράπονα και μεμψιμοιρίες, που σήμερα θα μπορούσαν να μου δημιουργούν πικρά συναισθήματα. Πράγματι, υπήρχαν αρκετά αρνητικά φαινόμενα που δυσκόλευαν τις προσπάθειές μας για τη γνώση και την αρετή. Δε θέλω όμως αυτά να τα θυμάμαι, και κάθε φορά που έρχονται στον νου μου τα απωθώ. Δε θέλω να γυρίσω τον χρόνο πίσω κι ούτε ν' αλλάξω το παραμικρό απ' όσα συνέβησαν εκείνα τα χρόνια... Θέλω, αντίθετα, να αναπολώ τα θετικά στοιχεία από το μαθητικό μου παρελθόν χωρίς να πάει καμιά στιγμή χαμένη... Όλα να γυρνούν μέσα μου σαν σε κινηματογραφική ταινία και να εγγράφονται μόνιμα στη μνήμη, για να τα ανακαλώ όποτε θέλω και να ταξιδεύω στο παρελθόν.

Τότε που μικρό και άβγαλτο παιδί έφτασα σ' εκείνο το επιβλητικό Σχολείο στην άκρη της πόλης και κάθισα στο πρώτο θρανίο μην ξέροντας πού θα με βγάλει το όνειρο...

Τότε που γνώρισα έναν κόσμο ευρύτερο, μακριά από το

οικογενειακό μου περιβάλλον, με ανθρώπους άλλους, που βρεθήκαμε στον ίδιο χώρο την ίδια εποχή, χωρίς να γνωρίζομαστε καν.

Έναν κόσμο που έμελλε να γίνει η ευρύτερη οικογένειά μου: ανθρώπους που ζήσαμε μαζί επτά ολόκληρα χρόνια, στην καλύτερη ηλικία, και μοιραστήκαμε χαρές και λύπες, αγωνίες και απογοητεύσεις, λαχτάρες κι ελπίδες!

Μια οικογένεια που μαζί γελάσαμε, τραγουδήσαμε, παίξαμε, μαλώσαμε, κοντραριστήκαμε, κάναμε αταξίες αλλά και όνειρα για το μέλλον.

Μια γενιά φωτισμένων δασκάλων που με ενέπνευσαν με το παράδειγμά τους, με παραμύθησαν στις δύσκολες στιγμές, με δίδαξαν, με διόρθωσαν, μου φώτισαν τον νου, μου άνοιξαν την πόρτα της μόρφωσης και μου έδωσαν εφόδια για μια ολόκληρη ζωή. Που συνέδραμαν τις αδυναμίες μου, αναγνώρισαν και αξιοποίησαν τις ιδιαίτερες κλίσεις μου κι έγιναν οι καθοδηγητές, οι εμπνευστές, οι συνοδοιπόροι μου...

Έναν κόσμο που κοιτάζω νοσταλγικά, που σημάδεψε θετικά τη ζωή μου και οριοθέτησε την πορεία μου.

Οι συμμαθητές μου ήσαν πολλά μαζί πέραν της σχολικής θητείας. Ήσαν ο καθρέφτης όπου καθρεφτιζόταν νοσταλγικά ο παιδικός εαυτός μου. Έγιναν το άλλο μου εγώ, οι φίλοι και τα αδέρφια μου, οι βοηθοί και οι συμπαραστάτες, οι ενδυναμωτές της ψυχής μου, μετά την αποφοίτηση από τη Σχολή και μέχρι σήμερα. Βήμα δεν έκανα χωρίς αυτούς πάνω από μισό αιώνα ζωής!

Μπορεί όλα όσα έχω βιώσει μέχρι τώρα να είναι υπέροχα, αλλά τη μαγεία εκείνης της εποχής δε θα τη φτάσουν πο-

τέ... Εκείνα τα χρόνια, τα δύσκολα, έπαιξαν ρόλο καθοριστικό στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς μου. Τότε ωρίμαζα ηθικά και πνευματικά, έχτιζα τον χαρακτήρα μου και ολοκληρωνόμουν περισσότερο, διατηρώντας όμως πάντα την παιδική μου αθωότητα, που ακόμα την αναζητώ...

Μια ομαδική εκδήλωση στην τάξη, θετική ή αρνητική, μας έδενε, ένας τσακωμός μάς διχαζε, ένας καλός καθηγητής μάς έδειχνε τον δρόμο, ένας βαρετός μας έκανε να κοιμόμαστε!... Ένα παιχνίδι στο γήπεδο μας χώριζε σε στρατόπεδα, ένα κοινό πρόβλημα μας ένωνε. Μια άστοχη συμπεριφορά του διευθυντή μάς εξόργιζε, την άλλη στιγμή όμως όλοι μαζί ζητούσαμε το κλειδί για συνεννόηση και λύση του προβλήματος.

Το θρανίο μου, πόσα μπορεί να διηγηθεί για μένα, αν φυσικά υπάρχει ακόμα! Είχε γίνει προέκταση του εαυτού μου... Εκεί πάνω ζωγράφιζα ζωγραφιές κάθε είδους, εκεί με το ξυραφάκι μου, αναπόσπαστο εργαλείο, χάραζα ονόματα και γραμμές. Κι αυτές οι επιδόσεις μου μου δημιουργούσαν προβλήματα και αφορμές για να εξοργίζονται οι καθηγητές μου!

Χρόνια μοναδικά, με σπουδαίους ανθρώπους που, ενώ ως χαρακτήρες ήσαν διαφορετικοί, εκδηλώνονταν ομαδικά και πάλευαν για να νικούν πάντα τις δυσκολίες και τα προβλήματα!...

Είμαι ευτυχής που πέρασα από αυτό το τεράστιο σπουδαστήριο της γνώσης, από αυτό το χαλκείο της αρετής, την Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου... Της οφείλω πολλά και γι' αυτό θα την τιμώ όσο ζω!... ☉

Μιχάλης Π. Καλλαράς

Η ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Του Σήφη Γ. Κόλλια

(Απόσπασμα από το έργο του «Μηνύματα του Απ. Παύλου στην ανθρωπότητα»)

Όπως και να κοιτάξεις τον Απόστολο Παύλο, λάμπει από το φως της πληρότητας. Μέσα στη ζωή του εκφράζεται η μεγάλη αυτοταπείνωση, η απεριόριστη χριστιανική συνείδηση – αποστροφή προς κάθε μικρόψυχο ηρωισμό. Κρατά στα χέρια του και στην ψυχή τη θεία συγκατάβαση, απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία μεταστροφής.

Μ' αυτό το πνεύμα μπορείς να βοηθήσεις θετικά τον άνθρωπο να σταθεί στέρεα, να αντικρίσει τον Θεό και να εκφράσει με τη συναίσθηση της ιδικής του ατέλειας τον άπειρο σεβασμό του στο αιώνιο, στη βουλή του Πλάστη του.

Στο κράσπεδο της Δαμασκού που γνώρισε τον μεγάλο δρόμο, το Φως με την υπέρλαμπρη και πνευματοφόρα λάμψη τού έδειξε ότι μέσα στο σύμπαν ένας μονάχα δρόμος υπάρχει γεμάτος γοητεία, ο δρόμος της ταπεινώσεως που είναι και ο δρόμος της αιωνιότητας.

Σ' αυτή τη χριστιανική αρετή βρίσκει ο Παύλος κάτι βαθύ και ουσιαστικό, που πάντα ποθούσε. Βρήκε την πιο ασφαλή οδό για να ολοκληρώσει τον από πίστη «διώκτη» εαυτό του. Η ταπείνωση αυτή του Παύλου είναι η πιο βαθιά και γοητευτική ομολογία πίστεως. Βεβαιώνει την παντοδυναμία του Θεού και έμπρακτα εκφράζει την άπειρη ευγνωμοσύνη του για τον εξ αγάπης παρά Θεού φωτισμό του από τον Πατέρα των οικτιρμών και Θεόν πάσης παρακλήσεως (Β' Κορ. 1, 2).

Για τον χριστιανό η εκ πίστεως ταπεινοφροσύνη είναι απαραίτητος όρος για να μπορέσει να ζήσει μια σταθερή πνευματική ζωή, όπως την εννοεί και όπως τη δίδαξε ο θείος Λυτρωτής... Χωρίς αυτή την αρετή, που την εκφράζει τόσο έντονα ο Παύλος στη ζωή και στο έργο του, είναι απαράδεκτος από τον κόσμο της μεγαλουργού ηθικής συμμετοχής, διότι μπορεί να εισέλθει, αλλά καμία δημιουργική ψυχική επικοινωνία δε θα μπορέσει να χαρεί χωρίς ταπεινοφροσύνη.

Την αγιαστική χάρη της αυτοταπεινώσεως θα την αισθανθεί το άτομο σαν το μεγαλύτερο δώρο της επουράνιας στοργής, σαν ένα ατελεύτητο εν Χριστώ εγώ: πηγή όχι μόχθου, αλλά αέναου φωτισμού.

Να γιατί μέσα στην ψυχή του Παύλου ακτινοβόλησε όχι η συνδιαλλαγή με την ανθρώπινη αδυναμία, όχι η αλαζονική μετριοφροσύνη, αλλά η ουσία της αρετής. Ο χριστιανός, χωρίς την ταπείνωση, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια τραγική αυτοεγκατάλειψη, σκλάβος μιας αλύτρωτης σκλαβιάς. Η ταπείνωση είναι το πρώτο μήνυμα της εσωτερικής ελευθερίας, ο πρώτος ψαλμός της αναίμακτης ψυχικής απελευθερώσεως: «*Ελεύθερος γαρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδίσω*» (Α' Κορ. 9, 19). Ἄνευ ελευθερίας δεν υπάρχει ταπεινοφροσύνη ή δε θα είχε καμία αξία. Αξία έχει ο φωτισμός της ανθρώπινης φύσεως. Η ταπεινοφροσύνη είναι η εκούσια και ελεύθερη νίκη κατά πάσης υπερηφανείας που προέρχεται από τη βεβαίωση του εαυτού μας και κατά παντός μίσους που γεννιέται από το κατώτερο στοιχείο μας. Είναι η οδός η άγουσα στη νέα γέννηση. Δεν είναι υποταγή εξωτερική της βούλησής μας σε ξένη βούληση. Ως γεγονός θρησκευτικό, δε μοιάζει σε τίποτα με την υποταγή, την καθυπόταξη...

Ο Παύλος αγωνίστηκε σκληρά. Ήταν διώκτης από πίστη και εγωισμό, ήταν τρομοκράτης των χριστιανών από υπερβολική εγωπαθή διάθεση. Έφερνε μαζί του την ερινύα ενός εκδικητικού εγώ και γι' αυτό ποτέ δε γεύτηκε –πριν φτάσει στη Δαμασκό– τον καρπό της αγαλλιάσεως. Στρατολογεί, σπρωγμένος από την επιτακτική φωνή του φυλετικού εγώ, όλες τις δυνάμεις του μίσους και καταδιώκει τους χριστιανούς, τους φυλακίζει, τους εκβιάζει, τους τρομοκρατεί και αρνείται με τον πιο άθλιο τρόπο την ανθρώπινη προσωπικότητα. Η δύναμη που τον καταδίκασε σ' αυτό το άχαρο έργο, με τόση μανία και οργή, είναι το Σαουλικό του εγώ, το εγώ της άμυνας για την παράδοση της Φυλής.

Και το ομολογεί ανεπιφύλακτα, διότι μέσα του έζησε τον Λόγο του Θεού: «*Ἠκούσατε γαρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων*» (Γαλ. 1, 13-14 και Πράξ. 26, 10). Δεν είναι το Σαουλικό εγώ πνεύμα κάποιας αναζητήσεως, ούτε ένα προσκλητήριο εσωτερικής ενότητας στη βαθύτερη παρουσία του. Είναι απλώς ο κόσμος της εσωτερικής διαφωνίας, το πάθος της αυτοεγωλατρείας, γιγαντωμένο από τα χειροκροτήματα και την αναγνώριση των συμπατριωτών του.

Έλεπε το όραμα της ταπεινόφρονης ζωής και προσφοράς και γι' αυτό δεσπόζει ο λόγος της εξουσιαστικής επιβολής, της βίαιης κατάκτησης, της έξαλλης μανίας μαζί με την απάθεια και το δέος προς κάθε φιλελεύθερη διάθεση και κραταιώση. Να γιατί δεν μπορούσε ποτέ ο Σαούλ της δια-

σποράς να αξιοποιήσει «την ολότητα της νοητικής του κληρονομίας». Έπρεπε πρώτα να ζήσει βαθιά τη μεταρσίωση της ταπεινώσεως, την υπέροχη αυτή χριστιανική αρετή, και μετά να αισθανθεί το γιγάντιο χρέος του και να τελεσφορήσει το νόημα της αποστολής του και να ζήσει έντονα τα επικά χρόνια της αποστολικής του διακονίας στον άνθρωπο όλων των αιώνων... Η ταπεινοφροσύνη του Παύλου έχει όλα τα γνωρίσματα της θείας προέλευσής της, εσωτερικά και εξωτερικά, και μεταφέρθηκε, ως όφειλε, για να είναι γνήσια, από τον «εγωκεντρισμό» στον «θεοκεντρισμό».

Δε χρειάζεται κάποια ξεχωριστή ικανότητα για να ζήσεις καθολικά το βίωμα αυτό του Παύλου, δεν είναι απαραίτητη κάποια ξέχωρη προπαιδεία βασισμένη σε φιλοσοφικές θεωρήσεις. Σταμάτα και στοχάσου στο «*ζω οὐκ ὅτι ἐγώ, ζει δε ἐν ἐμοὶ Χριστός*» (Γαλ. 2, 20) και έχεις ολόκληρο τον Παύλο.

Η ταπείνωση του Παύλου, όσο κι αν φαίνεται εξωτερική, είναι βαθύτατα εσωτερική. Περνά από τους χώρους του παροδικού και από εκεί καλεί τον άνθρωπο του εγωισμού στο αιώνιο μεγαλείο Εκείνου. Θραύει τα δεσμά της αμαρτίας, τους κόσμους της αμφιβολίας, οπλίζεται με την ταπείνωση και προσκαλεί: «*Ὁ γὰρ δυναθεὶς ἐπιγινῶναι τὸ ἀξίωμα τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς, οὗτος δύναται ἐπιγινῶναι τὴν δύναμιν καὶ τὰ μυστήρια τῆς Θεότητος καὶ μᾶλλον ταπεινωθῆναι ἐπειδὴ διὰ δυνάμεως Θεοῦ βλέπει τὴν πτώσιν ἐαυτοῦ*».

Η γνήσια ταπείνωση, κατά τον Παύλο, είναι η συνείδηση της χριστιανοσύνης, είναι η σοφία της χριστιανικής ζωής, η υπέρτατη κατάφαση. Το ψυχικό κενό με την ακολουθούσα εσωτερική αντίσταση στρέφεται θετικά προς τον κόσμο της ηθικής εναρμόνισης. Η ταπείνωση στη ζωή και στον λόγο του Παύλου είναι το «Γεννηθήτω φως». Είναι ο Λόγος, που δεν θέλησε να προσδιορίσει λεκτικά...

Εάν «*ἡ γνώσις φυσιοί, ἡ δε ἀγάπη οἰκοδομεῖ*» (Α' Κορ. 8, 2), η ταπείνωση μεγαλουργεί, στην ακριβή έννοια της λέξης, διότι ως βίωμα έχει βαθύτερη σημασία, είναι κάτι μεγαλύτερο και ουσιαστικότερο στο νόημά της, γιατί είναι ο δαμαστής της αμαρτίας, της προβολής του εγώ.

Τον αιώνα της εσωτερικής μας παρακμής δυνάμεθα να τον καταλύσουμε διά της ταπεινώσεως. Για τον άνθρωπο που δεν έζησε ποτέ το νόημα της χριστιανικής πίστεως, η παρουσία της ταπεινώσεως είναι λογικώς ασύλληπτη, γιατί η έλλειψη βαθύτερου, ουσιαστικού βιώματος στέκεται εμπόδιο να δικαιώσει την ύπαρξή της, να δικαιολογήσει το αίτημα της πρωταρχικής της ανάγκης και να εμπνεύσει στις σωστές της διαστάσεις την ηθική της ανδραγαθία και τελειότητα. ☉

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Άρθρο 9ο

9.1 Κατά τη Γ.Σ. μόνο επτά (7) σταυροί προτίμησης μπορούν να τεθούν για κάθε κατηγορία εκλεγόμενων (τακτικών μελών, αναπληρωματικών κ.λπ.).

9.2 Η θητεία των εκλεγέντων μελών του Δ.Σ. είναι τριετής. Αρχίζει από την ημέρα εκλογής τους και λήγει την τελευταία ημέρα του μηνός Φεβρουαρίου του τρίτου έτους από την έναρξη της θητείας τους.

Άρθρο 17ο

17.1 Η Τακτική Γενική Συνέλευση συνέρχεται μία φορά τον χρόνο, ημέρα Σάββατο ή Κυριακή, μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου του επόμενου έτους από αυτό στο οποίο αναφέρεται ο Απολογισμός, κατόπιν έγγραφης πρόσκλησης του Δ.Σ., στην οποία πρέπει να αναγράφονται τα προς συζήτηση θέματα. Εκτάκτως η Γ.Σ. συνέρχεται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ., η οποία λαμβάνεται με πλειοψηφία των 2/3 των μελών αυτού ή εφόσον ζητήσει τη σύγκλησή της το 1/5 τουλάχιστον των ταμειακώς ενήμερων μελών με σχετική αίτηση προς το Δ.Σ.

Άρθρο 17.3

Η Γ.Σ. βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίσταται τουλάχιστον το 1/4 των ταμειακώς ενήμερων μελών και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση μη επίτευξης απαρτίας, συγκαλείται νέα Γ.Σ. με πρόσκληση των μελών, αφού παρέλθουν τουλάχιστον 15 ημέρες, στον ίδιο τόπο και χρόνο και με τα ίδια θέματα ημερήσιας διάταξης με την προηγούμενη Γ.Σ. Η νέα Γ.Σ. θεωρείται ότι εγκύρως συνεδριάζει, ανεξαρτήτως του αριθμού των παρισταμένων μελών...

Άρθρο 20ό

Κάθε τρία χρόνια και πριν λήξει η θητεία του Δ.Σ. διενεργούνται ενώπιον τριμελούς Εφορευτικής Επιτροπής, με μυστική ψηφοφορία, εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Δ.Σ. και της Ελεγκτικής Επιτροπής. Η Εφορευτική Επιτροπή εκλέγεται από τη Γ.Σ. και εκλέγει μεταξύ των μελών της τον πρόεδρο και τον γραμματέα της.

20.1 Δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν όλα τα τακτικά μέλη, εφόσον:

- είναι Έλληνες πολίτες.
- είναι ταμειακώς ενήμερα (η ταμειακή τακτοποίηση μπορεί να γίνει και την ημέρα της ψηφοφορίας).
- έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους

(για το δικαίωμα του εκλέγειν) και το 21ο έτος (για το δικαίωμα του εκλέγεσθαι).

20.2 Κάθε υποψήφιος για μέλος είτε του Δ.Σ., είτε της Ελ.Ε. υποχρεούται να υποβάλει τη σχετική αίτηση τριάντα (30) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα διενέργειας των εκλογών, κατόπιν προηγούμενης γνωστοποίησης εκ μέρους του Δ.Σ.

20.3 Σε περίπτωση μη υποβολής υποψηφιοτήτων ή υποβολής λιγότερων, οι ψηφοφόροι μπορούν να αναγράψουν στο ψηφοδέλτιο αυτούς που κατά την κρίση τους είναι ικανοί να αναλάβουν αξιώματα του Δ.Σ., και της Ελ.Ε., χωρίς όμως να ξεπερνούν τον αριθμό των μελών του οργάνου για το οποίο ψηφίζουν.

20.4 Θεωρούνται ότι έχουν εκλεγεί όσοι λάβουν τις περισσότερες ψήφους, ενώ σε περίπτωση ισοψηφίας γίνεται κλήρωση από την Εφορευτική Επιτροπή. Ειδικότερα, από τους υποψηφίους θεωρούνται εκλεγέντες ως τακτικά μέλη του Δ.Σ. και της Ελ.Ε. οι εννέα και οι τρεις αντίστοιχα πρώτοι (κατά σειρά αριθμού ψήφων).

20.5 Στις εκλογές λαμβάνουν μέρος όλα τα ταμειακώς ενήμερα μέλη. Από τους μεν παρόντες, κάθε ψηφοφόρος προσέρχεται και λαμβάνει από την Εφορευτική Επιτροπή φάκελο που περιέχει τη σφραγίδα του Σωματείου και το ψηφοδέλτιο στο οποίο αναγράφονται πρώτα οι υποψήφιοι του Δ.Σ. και μετά αυτοί της Ελεγκτικής Επιτροπής. Οι δε απόντες αποστέλλουν με απόδειξη στον γενικό γραμματέα του Δ.Σ. μέχρι την προηγούμενη των εκλογών ψηφοδέλτιο (που δε φέρει καμιά σημείωση ή άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα), που εσωκλείουν σε μικρό λευκό φάκελο κι αυτόν με τη σειρά του σε άλλο μεγαλύτερο φάκελο, στον οποίο αναγράφεται, εκτός από τη διεύθυνση του παραλήπτη γενικού γραμματέα, το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του αποστολέα καθώς και η ένδειξη «ψηφοδέλτιο».

20.6 Ο γραμματέας της Εφορευτικής Επιτροπής καταχωρίζει τα ονόματα όλων των ψηφοφόρων (παρόντων και ψηφισάντων ή απόντων και δι' επιστολής ψηφισάντων), σε σχετικό πρωτόκολλο ψηφοφορίας κατά τη σειρά της αποσφράγισης των φακέλων και υπό την προϋπόθεση ότι είναι ταμειακώς ενήμεροι. Διαφορετικά καταχωρίζονται σε ιδιαίτερο πρακτικό της Εφορευτικής Επιτροπής «μη ταμειακώς ενήμερων μελών», ενώ η ψήφος τους δε λαμβάνεται υπόψη. ☉

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ

Του Δημ. Λ. Δρίτσα, Δρος Θεολογίας

Μερικοί ίσως θεωρήσουν περιττή την ενασχόλησή μας με το θέμα αυτό, κρίνοντάς το αυτονόητο. Άλλοι το βλέπουν αδιάφορα ή έχουν την ψευδαίσθηση ότι το κατέχουν. Υπάρχουν και κάποιοι «χριστιανοί» οι οποίοι αρκούνται στην απαγγελία του Σymbols της Πίστεως στις διάφορες λατρευτικές εκδηλώσεις. Μια σοβαρή όμως και επιστημονικά οργανωμένη σφυγμομέτρηση της κοινής γνώμης για το εν λόγω θέμα θα απεδείκνυε οπωσδήποτε ότι όλες οι παραπάνω απόψεις και άλλες όμοιες δεν έχουν αντικειμενική στήριξη. Στην εποχή εξάλλου του στυγνού ορθολογισμού και της επικράτησης του υλιστικού ευδαιμονισμού είναι ανάγκη να διαθέτουμε φωτισμένη πίστη. Η σύγχρονη πραγματικότητα απαιτεί να έχουμε σαφή γνώση του περιεχομένου της ορθόδοξης πίστης μας. Το «πίστευε και μη ερεύνα» εκφράζει τη σωστή τοποθέτησή μας επί του θέματος αυτού. Έτσι θα μας δοθεί η δυνατότητα της άμεσης συσχέτισης της πίστης με την προσωπική και κοινωνική μας ζωή και ταυτότητα.

Σε ένα πρώτο στάδιο η πίστη νοείται ως εμπιστοσύνη σε κάποιον ή ως βεβαιότητα για κάτι, οι οποίες στηρίζονται σε λογικές και βάσιμες μαρτυρίες. Σε ένα δεύτερο επίπεδο εντάσσεται η θρησκευτική πίστη, η οποία νοείται ως συνδυασμός κρίκος πιστού και Θεού. Σε ένα άλλο επίπεδο τοποθετείται η χριστιανική πίστη, η οποία εννοιολογικά και ουσιαστικά υπερβαίνει τα δύο προηγούμενα. Και αυτό γιατί αυτή προϋποθέτει δύο πρόσωπα: εκείνο του πιστού χριστιανού και εκείνο «του Θεού του ζώντος» (Ματθ. 16, 16). Είναι αναγκαίο να τονιστεί ότι η χριστιανική πίστη δεν είναι θεωρητική γνώση ή πεποίθηση για κάποιες αφηρημένες θρησκευτικές ιδέες. Είναι ακράδαντη και χωρίς δισταγμούς βεβαιότητα για τις αλήθειες που διδάσκει η Εκκλησία. Σε ένα υψηλότερο και ουσιαστικά ανώτερο επίπεδο η χριστιανική πίστη είναι η άμεση και προσωπική συνάντηση και σχέση αγάπης πιστού και Χριστού. Στην κατάσταση αυτή εξαλείφονται τα στοιχεία του εγωισμού, ο πιστός αποδέχεται ανεπιφύλακτα και βιώνει λυτρωτικά την παρουσία και τη διδασκαλία του σωτήρα Χριστού.

Το περιεχόμενο της χριστιανικής πίστης ισούται με το περιεχόμενο της θείας αποκάλυψης, που περιέχεται στην Αγία

Γραφή και ερμηνεύεται από την Ιερά Παράδοση. Συμπυκνώνεται στο Σύμβολο της Πίστεως με βασικούς άξονες το Τριαδικό και το Χριστολογικό Δόγμα με τις ανθρωπολογικές και σωτηριολογικές συνέπειές τους. Τα γνωρίσματα των αληθειών της χριστιανικής πίστης είναι: α) η θεϊκή εγκυρότητά τους, β) ο υπέρλογος χαρακτήρας τους, γ) η μοναδικότητα και η αλληλεξάρτησή τους και δ) η άμεση συσχέτισή τους με το πρόσωπο και τη σωτηρία του ανθρώπου από τις συνέπειες του προπατορικού αμαρτήματος. Γι' αυτό βασική προϋπόθεση της αποδοχής τους είναι η ελευθερία του ανθρώπου όπως επιγραμματικά διακήρυξε ο θεάνθρωπος Χριστός: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. 8, 34). Πολλά θαύματά Του σχετίζονται άμεσα με την πίστη και την ελευθερία του ανθρώπου, οι οποίες αποτελούν και τις προϋποθέσεις της τέλεσής τους: «Τι σοι θέλεις ποιήσω; Ο δε εἶπε: Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἀνάβλεψον. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε» (Λουκ. 18, 41-42) «Ο δε εἶπεν αὐτῇ: Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Ὑπάγε εἰς εἰρήνην» (Μάρκ. 5, 34).

Η χριστιανική πίστη είναι βαθιά προσωπικό βίωμα και έντονη πνευματική εμπειρία που τελείται και συντελείται στο πλαίσιο της ζωής της Εκκλησίας. Επομένως παρουσιάζει δείγματα μετακένωσης της σε πρακτικό και κοινωνικό επίπεδο για να εφαρμοστεί έμπρακτα και να αποδειχτεί η γνησιότητά της. Γι' αυτό και τονίζεται η άμεση σχέση πίστης και αγάπης: «Ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστί» (Ἰάκ. 2, 26). Ο Απόστολος Παῦλος λέγει επιγραμματικά: «Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργοῦμένη» (Γαλ. 5, 6).

Όσοι ζητούν αποδείξεις για το περιεχόμενο της χριστιανικής πίστης, ας ακολουθήσουν το παράδειγμα του δύσπιστου αρχικά Θωμά και χωρίς να «ψηλαφίσουν» τον Κύριο ας αναφωνήσουν όπως εκείνος: «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ἰωάν. 20, 28). Ποιος άραγε αμφιβάλλει ότι οι συνθήκες της σύγχρονης ζωής απαιτούν από τους χριστιανούς να διαθέτουν τέτοια ζωντανή και φωτισμένη πίστη; ☉

* Ο Δημ. Λ. Δρίτσας είναι Δρ Θεολογίας και αποτελεί μόνιμο συνεργάτη της εφημερίδας μας στη στήλη ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά τον π. Ιωάννη Σκιαδαρέση (Επ. Καθηγητή του τμήματος Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) που πρόθυμα απέστειλε τα παρακάτω συγγράμματά του για τη βιβλιοθήκη της Ένωσης Αποφοίτων: «Ο Αναμάρτητος και η μοιχαλίδα», «Η δυναμική του σώματος», «Βιβλικά ανάλεκτα», «Λειτουργικές σκηνές και ύμνοι στην Αποκάλυψη του Ιωάννη», «Παύλειες μελέτες Α'», «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη», «Ιωάννεια Γραμματεία».

Περιμένουμε να τον μιμηθούν και άλλοι.